

59

PROTOKÓŁ II

dotyczący przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji dodatkowej do CIV z 1961 r. dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych,

sporządzony w Bernie dnia 9 listopada 1973 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 listopada 1973 roku został sporządzony w Bernie Protokół II dotyczący przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji dodatkowej do CIV z 1961 roku dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych, podpisanej w Bernie dnia 26 lutego 1966 roku.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 6 czerwca 1974 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst protokołu jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

60

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 marca 1975 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Protokołu II dotyczącego przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji dodatkowej do CIV z 1961 r. dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych, podpisanej w Bernie dnia 26 lutego 1966 r., sporządzonego w Bernie dnia 9 listopada 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Protokołu II dotyczącego przedłużenia okresu obowiązywania Konwencji dodatkowej do CIV z 1961 r. dotyczącej odpowiedzialności kolei za śmierć i zranienie podróżnych, podpisanej w Bernie dnia 26 lutego 1966 r., sporządzonego w Bernie dnia 9 listopada 1973 r., został złożony Rządowi Szwajcarskiemu dnia 29 lipca 1974 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższego protokołu.

W stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz w stosunku do niżej wymienionych państw Protokół II wszedł w życie dnia 1 stycznia 1975 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższego protokołu składając swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Francja . . . . . dnia 22 lutego 1974 r.,

Ludowa Republika Bułgarii	dnia 2 kwietnia	1974 r.,
Tunezja	dnia 27 sierpnia	1974 r.,
Luksemburg	dnia 5 września	1974 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 16 września	1974 r.,
Austria	dnia 25 września	1974 r.,
Irlandia	dnia 1 listopada	1974 r.,
Hiszpania	dnia 21 listopada	1974 r.,
Holandia	dnia 22 listopada	1974 r.,
Portugalia	dnia 25 listopada	1974 r.,
Grecja	dnia 26 listopada	1974 r.,
Socjalistyczna Republika Rumunii	dnia 27 listopada	1974 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 30 grudnia	1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Trepczyński*

61

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin.

Na podstawie art. 107 ust. 3 i art. 108 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku

obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1972 r. Nr 53, poz. 342, z 1973 r. Nr 27,

poz. 153, Nr 38, poz. 224 i Nr 47, poz. 276 oraz z 1974 r. Nr 24, poz. 142) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 44, poz. 318 i z 1973 r. Nr 29, poz. 164) wprowadza się następujące zmiany:

1) rozdział I otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 1.

Zatrudnianie żołnierzy po zwolnieniu ze służby wojskowej oraz związane z tym uprawnienia.

§ 1. 1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do żołnierzy zwolnionych:

- 1) z zasadniczej służby wojskowej (w tym również z zasadniczej długoterminowej służby wojskowej);
- 2) z okresowej służby wojskowej;
- 3) ze służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego.

2. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się również do żołnierzy zwolnionych z przeszkolenia wojskowego odbywanego w ramach wojskowego szkolenia studentów przez okres dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli odrębne przepisy normujące szczególne uprawnienia tych osób lub zatrudnianie absolwentów szkół wyższych nie stanowią inaczej.

3. Przez użyte w dalszych przepisach niniejszego rozdziału określenie „żołnierz” należy rozumieć osoby wymienione w ust. 1 i 2.

§ 2. 1. Zakład pracy, który zatrudniał żołnierza w dniu powołania do służby wojskowej, jest obowiązany niezwłocznie zatrudnić go na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy oraz zaszeregowania osobistego, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby żołnierz zgłosi powrót do zakładu pracy.

2. Niezachowanie przez żołnierza terminu, o którym mowa w ust. 1, powoduje wygaśnięcie stosunku pracy, chyba że niezachowanie terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli stosunek pracy istniejący w dniu powołania do służby wojskowej został rozwiązany zgodnie z art. 105 ust. 2, 5 i 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220 z późniejszymi zmianami), zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. W razie uzyskania przez żołnierza podczas służby wojskowej innych lub wyższych niż posiadane uprzednio kwalifikacji zawodowych, stwierdzonych zaświadczeniem powiatowego (miejskiego, dzielnicowego) sztabu wojskowego, zakład pracy, który zatrudniał żołnierza w dniu powołania do służby, jest obowiązany zatrudnić go na stanowisku odpowiadającym uzyskanym kwalifikacjom.

2. W razie braku możliwości zatrudnienia żołnierza stosownie do uzyskanych kwalifikacji, zakład pracy jest obowiązany za zgodą żołnierza zatrudnić go na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym oraz zwrócić się jednocześnie do jednostki nadrzędnej z wnioskiem o zatrudnienie go w innym

podległym jej zakładzie pracy na stanowisku odpowiadającym tym kwalifikacjom.

3. Jednostka nadrzędna jest obowiązana w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku zaproponować żołnierzowi zatrudnienie na stanowisku odpowiadającym uzyskanym przez niego kwalifikacjom lub zawiadomić go o braku możliwości zatrudnienia stosownie do tych kwalifikacji.

4. Jeżeli żołnierz nie wyrazi zgody na kontynuowanie zatrudnienia na stanowisku poprzednio zajmowanym lub równorzędnym albo zaproponowanym mu przez jednostkę nadrzędna, dotychczasowy stosunek pracy uważa się za rozwiązany na mocy porozumienia stron, z dniem niewyrażenia zgody.

§ 4. Żołnierzowi, który w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił powrót do zakładu pracy, lecz z powodu choroby lub z innych przyczyn uniemożliwiających stawienie się do pracy nie może przystąpić do niej niezwłocznie, przysługują uprawnienia wynikające ze stosunku pracy, jeżeli zgodnie z obowiązującymi przepisami przedstawi dowody usprawiedliwiające nieobecność w pracy.

§ 5. 1. Żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2—4, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

2. Jeżeli żołnierz po odbyciu służby wojskowej podjął zatrudnienie zgodnie z § 3 ust. 3 w innym zakładzie pracy, do okresu zatrudnienia w zakresie określonym w ust. 1 wlicza się także czas zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym był pracownikiem w dniu powołania do służby wojskowej.

§ 6. 1. Żołnierz, który nie podjął poprzedniego zatrudnienia albo przed powołaniem do służby wojskowej nie był zatrudniony, może wystąpić z wnioskiem do urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej o skierowanie do pracy.

2. Po otrzymaniu wniosku i porozumieniu się z odpowiednim zakładem pracy urząd właściwego terenowego organu administracji państwowej kieruje żołnierza do pracy odpowiadającej posiadanym przez niego kwalifikacjom.

3. Zakład pracy, do którego żołnierz został skierowany, jest obowiązany zatrudnić go stosownie do posiadanych przez niego kwalifikacji.

4. Jeżeli o zatrudnienie na stanowisku, na które żołnierz został skierowany, ubiega się również inna osoba posiadająca równorzędne kwalifikacje, żołnierzowi przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu zatrudnienia, chyba że za zatrudnieniem tej osoby przemawiają warunki rodzinne.

§ 7. 1. Żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął poprzedniego zatrudnienia albo przed powołaniem do służby nie był zatrudniony, wlicza się czas odbywania służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień określonych w § 5 ust. 1, jeżeli w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosił do urzędu właściwego terenowego

organu administracji państwowej wniosek o skierowanie do pracy i na podstawie tego skierowania podjął pracę albo podjął pracę w tym terminie bez skierowania tego urzędu.

2. Żołnierzowi, który z ważnych przyczyn nie podjął poprzedniego zatrudnienia, wlicza się do okresu zatrudnienia w nowym zakładzie pracy, w zakresie uprawnień określonych w § 5 ust. 1, także czas zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym był pracownikiem w dniu powołania do służby wojskowej, jeżeli spełnił warunek określony w ust. 1.

3. Ważnymi przyczynami niepodjęcia przez żołnierza poprzedniego zatrudnienia są:

- 1) okoliczności powodujące rozwiązanie umowy o pracę, o których mowa w § 3 ust. 4;
- 2) rozwiązanie umowy o pracę, dopuszczalne w okresie między powołaniem do służby wojskowej a jej odbyciem, w razie upływu terminu trwania umowy o pracę zawartej na czas określony lub na czas wykonania określonej pracy albo likwidacji zakładu pracy;
- 3) zmiana, po zwolnieniu ze służby wojskowej, miejsca zamieszkania;
- 4) ubieganie się o zatrudnienie w miejscu zamieszkania lub w jego pobliżu, jeżeli przed powołaniem do służby wojskowej dojeżdżał do pracy z innej miejscowości;
- 5) niezapewnienie pracownikowi mieszkania przez zakład pracy, jeżeli obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów lub zawartej umowy.

4. Jeżeli żołnierz nie może w terminie 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej zgłosić wniosku o skierowanie do pracy albo podjąć pracy bez skierowania z przyczyn, o których mowa w § 4, termin ten uważa się za zachowany w razie zgłoszenia wniosku albo podjęcia pracy niezwłocznie po odzyskaniu zdolności do pracy lub ustaniu tych przyczyn.

§ 8. Uprawnienia przewidziane w § 5 i § 7 ust. 1 i 2 przysługują również żołnierzowi, który podjął zatrudnienie po upływie terminów określonych w § 2 ust. 1 oraz § 7 ust. 1 i 4 z powodu odbywania nauki zawodu w szkole lub na kursie, jeżeli:

- 1) naukę rozpoczął w terminie 3 miesięcy od dnia zwolnienia ze służby wojskowej;
- 2) zatrudnienie podjął nie później niż w ciągu 30 dni od ukończenia nauki.

§ 9. 1. Żołnierzowi, który podjął zatrudnienie w innych terminach niż określone w § 2 ust. 1, § 7 ust. 1 i 4 lub § 8, czas odbywania służby wojskowej wlicza

się wyłącznie do okresu zatrudnienia, od którego zależy wymiar urlopu wypoczynkowego oraz wysokość odprawy pośmiertnej. Przepis ten stosuje się również do żołnierzy, którzy nie podjęli poprzedniego zatrudnienia z przyczyn innych niż określone w § 7 ust. 3.

2. Jeżeli jednak żołnierz, o którym mowa w ust. 1, podjął zatrudnienie w ciągu 3 miesięcy od dnia zwolnienia ze służby wojskowej, czas odbywania tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależy nabycie uprawnień do zasiłków rodzinnych. Żołnierzowi, który nie podjął poprzedniego zatrudnienia z przyczyn określonych w § 7 ust. 3, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w nowym zakładzie pracy również w zakresie uzyskania prawa do urlopu wypoczynkowego.

§ 10. 1. Żołnierz, który podjął zatrudnienie w terminie określonym w § 2 ust. 1, § 7 ust. 1 i 4, § 8 i § 9 ust. 2, nabywa prawo do urlopu wypoczynkowego za rok kalendarzowy, w którym podjął zatrudnienie w wymiarze proporcjonalnym do okresu zatrudnienia w tym roku, z zaokrągleniem w górę części dnia do pełnego dnia urlopu.

2. Urlop wypoczynkowy nie przysługuje jednak żołnierzowi, jeżeli został zwolniony ze służby wojskowej i podjął zatrudnienie w tym samym roku kalendarzowym, za który przed odejściem do służby urlop wykorzystał lub otrzymał ekwiwalent pieniężny za urlop nie wykorzystany.

§ 11. Uprawnienia określone w § 2—10 przysługują także żołnierzom zwolnionym z czynnej służby wojskowej pełnionej w razie wprowadzenia stanu bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny.

§ 12. 1. Dzień zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej stwierdza odpowiedni wpis w wojskowym dokumencie osobistym.

2. Dzień zgłoszenia do urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej wniosku żołnierza o zatrudnienie stwierdza ten urząd.

§ 13. Zasady zaliczania okresu zasadniczej lub okresowej służby wojskowej albo przeszkolenia wojskowego osób podlegających wojskowemu szkoleniu studentów do okresu wstępnego stażu pracy lub wymaganej praktyki określają odrębne przepisy.;

- 2) w § 24 ust. 1 pkt 1 oznaczenie „§ 12 ust. 1 pkt 2” zastępuje się oznaczeniem „§ 1 ust. 1 pkt 3”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Juroszewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 marca 1975 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków dotyczących składu, jakości i metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 1, poz. 4 i z 1963 r. Nr 22, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 6 kwietnia 1971 r. w sprawie warunków dotyczących składu, jakości i metod badania środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych (Dz. U. Nr 9, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany: